

Vi behöver varandra!

Coronabrottet utmanar oss människor. Folkhälsomyndighetens rekommendationer och regeringens beslut har på kort tid tvingat oss att förändra vårt sätt att leva. Det som för bara några veckor sedan var naturligt för många; att gå och handla, möta vänner eller se fram emot stämningen på en hockey- eller fotbollsmatch framstår nu som allt annat än självklart. Permittering, uppsägning och isolering är orden för dagen. En ny ensamhet blir synlig. En social smärta växer fram i samhället.

Vi människor hör samman. Oavsett bakgrund, etnicitet och tro delar vi de grundläggande livsbetingelserna som människor. Vi är inte längre 70+ eller student, isolerad eller på jobbet, immun eller virusbärare.

Vi är, fastän många, delar av en och samma kropp. Lider en kroppsdel, så lider också alla de andra. Vi behöver varandra, både när tillvaron pågår som vanligt och när livsbetingelserna plötsligt ändras. Av nyhetsrapporteringen att döma tycks den verkliga sjukdomspuckeln ligga framför oss. Vårmanaderna kommer att ställa oss inför utmaningar, inte minst när det gäller den sociala sammanhållningen. Det är min förhoppning och min tro att nya samverkansformer växer fram.

Svenska kyrkan, Röda korset, Rädda barnen, Stadsmissionerna och Riksidrottsförbundet tecknade nyligen ett avtal med Sveriges kommuner och landsting (SKR) och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB).

Syftet med överenskommelsen är att de fem stora civilsammanslagningarna, som alla bygger stora delar av sin verksamhet på volontärer, ska bistå kommunerna i att nå ut till människor som är isolerade och i behov av hjälp med till exempel matinköp.

SKR och MSB konstaterar att det finns många särskilt utsatta i åldrarna över 70 år som inte har möjlighet att få hjälp från släktingar eller grannar. Arbetet har redan kommit igång i många kommuner. Om du behöver hjälp kan du vända dig till din kommun. Om du vill hjälpa till som volontär kan du till exempel vända dig till din församling.

Förr betraktades civilsamhällets aktörer som en tredje sektor vid sidan av offentligt och privat. Det är en förlegad bild. Organisationer som de fem nämnda är i stället "limmet" som vill hjälpa till att hålla samman samhället. Genom att verka över traditionella gränser kan dessa aktörer vara en dynamisk kraft som behövs i det stora samhällsbygget.

I samband med flyktingkrisen hösten 2015 hittade Svenska kyrkan, liksom många andra organisationer, snabbt nya arbetsformer. Så gör vi även nu, under coronabrottet. Vi ställer inte in, vi ställer om. Att myndigheterna åter visar förtroende för kyrkan genom det avtal som nu undertecknats är ett kvitto på många års utomordentligt socialt vardagsarbete i församlingarna.

Fem starka aktörer i civilsamhället står nu i beredskapsläge. Alla med var sin infrastruktur för att tillsammans med kommunerna lindra den sociala smärta som snabbt växer fram i samhällskroppen. Nu behöver vi varandra. Visst kan också du ge lite av din tid?

Fredrik Modéus, biskop Växjö stift

Debattartikeln publicerades i Barometern 200327, Jönköpingsposten 200327, Ölandsbladet 200328, Smålandsposten 200330